

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. J. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

119. szám.

Brassó, Csütörtök, október 20-án.

III. évfolyam 1887.

Brassó megye magyarságához!

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület brassómegyei fiókegylete” 1887. évi október hó 23-án d. e. 10^{1/2} órakor a városi tanácsház nagy termében második rendes közgyűlését tartja.

Ezen évenként megújuló közgyűlés mindenkor nemzeti ünnepély ezen megye magyarságára. Legyen az idén is az. Jelenjünk meg mind, kik hozzátartozói vagyunk az egyesületnek s kik azok akarunk lenni, e gyűlésen s proklamáljuk ezzel is, hogy az „E. M. K. E.” átment a brassómegyei magyarság véérébe.

A gyűlés tárgysorozata következő:

1. Elnöki megnyitó.
2. Jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése.
3. Évi jelentés a jegyző által.
4. Számvizsgáló bizottság jelentése s a felmentvény megadása vagy megtagadása.
5. Pénztáros és két választmányi tag választása.
6. A tagdíjakból a fiókegyletre eső 1887. évi 25% — hova fordítása.
7. A választmányi indítványai.
8. Netaláni indítványok.

Polgártársak! Ne hiányozzék közülünk senki sem!

A vészthozó tulzás.

Két éve annak, hogy Tisza Kálmán miniszterelnök a képviselőházban a nemzetiségi tulzásokról, az államellenes, törvényt sértő izgatásokról szólva, kijelentette, hogy mint éber kertész, ügyelni fog a reá bízott kertre s a felbukkanó vakondokat megérdemelt sorsára juttatja.

Azóta majdnem két év telt el. A tulzó román lapok kivételével Magyarország nemzetiségi sajtója, egy-egy esetet leszámítva, tisztességesen viselte magát. Nagy erővel és apparátussal mentek neki mindenkor a kormánynak, nagy elkeseredettséggel irtak a kulturegyletek ellen, de legalább nem fordult elő olyan, a mi megbotránkoztató lett volna.

Csupán egy lap tesz kivételt az utolsó időben. Tudjuk, minők a nemzetiségi lapok viszonyai. Tudjuk, hogy csak addig élhetnek, míg tisztán nemzetiségi tendenciát követnek, illetőleg annak a pártnak érdekeit képviselik, a mely az illető nemzetiség sorsát intézi. Kenyérkereset az ő politikájuk. Ugy a mint legutóbb Tisza Lajos gróf jellemezte őket. Ép

ezért nem is vesszük zokon bizonyos határig az általuk követett irányt.

Azonban mindennek megvan a maga határa. Ott, hol azon túllép valaki, szakad a türelem is. Ezt a határt pedig átlépte már a brassói német lap.

Vegye kezébe elfogulatlan olvasó e lapot király ő felsége kolozsvári látogatása óta, olvassa el annak vezércikkait s ítéljen a fölött, vajjon megengedhető-e nyugodt lélekkel, hogy Magyarországon ily hang folytattassék?

A király kolozsvári látogatása óta a brassói német lap valóságos izgatást, hogy ne éljünk e szóval: bujtogatást, követel a magyar állam s nemzet ellen. Annyira ment, hogy polémiába vonta a király személyét. Nekiesett a kormánynak. Tehette. Ez szabadságában áll. Nekiesett az államnak, a nemzetnek. Itt „megállj”-t kell mondanunk.

Régen küzdünk már önmagunkkal, foglalkozunk-e komolyan vele? Haboztunk. De legújabb közleményei után haza és nemzet elleni bűn volna — el is tekintve olvasóköriünk-től — tovább hallgatni. Nem személyeskedünk. Ezzel nem vádolhat jogosan senki. A szó legszorosabb értelmében objektívek vagyunk s akarunk lenni.

A brassói német lap közel egy hónapja már a legelkeseredettebb gyűlölet hangján szól a magyar nemzetről. De legutóbbi cikkei — lapunk más helyén kivonatozzuk — egyenes felbujtás a magyar nemzet ellen. Gyalázása az országgyűlésnek s felkorbácsolása a kedélyeknek. Tullépve az irodalmi tisztesség határait, hemzsegnek nála az ily kifejezések: *verdammte Pflicht; Frechheit; abscheuliche Heuchelei; Schamlosigkeit; Barbarei; bis auf's Messer*, és még sok ilyen. És mindez minden igaz ok nélkül. Sőt most már egyenesen a magyar országgyűlés ellen fordul, kijelentve, hogy ez elveheti pénzüket, de lelkeket nem.

Keddi vezércikkének vége egyenes felhívása a nem magyaroknak a magyar nemzet ellen. Törvényes eszközökről szól ugyan, de már e tette, ez a hang, ez a tervszerű izgatás is törvénybe ütköző.

Értjük, ha nem tetszik neki egyik-másik mozgalom vagy intézkedés. Értjük, ha vitatja saját álláspontja jogosultságát és a mennyiben meggyőződés sugalmazza tollát, tisztelettel hajolunk meg. De ha e meggyőződés állam-s

személyeskedésbe megy át; ha ez a szenvedélyesség annyira ragadtatja már magát, hogy megfedkezve a köteles kölcsönös tiszteletéről, kinövéseket enged meg magának s indirekte szemérmetlennek nevezi a törvényhozást: akkor már túllépett azon a határon, melyet a törvény megszab.

Mi nem hiszszük, sokkal jobb fogalmunk van szászságunk s annak irányadó köreiről, hogy ily irány és ily hang tetszenék nekik; hogy helyeselnék azt a hangot, mely „késhegyre” akar menni a magyar nemzettel. Nem is tekintjük ezt a mi szászságunk nézetének és saját reputációjuk érdekében lévőnek tartanók, ha ők maguk találnának alkalmat, ennek nyilvánítására.

Csak vészthozó tulzásnak tekintjük a sajtó részéről. Vészthozónak, mert ismerjük a befolyást, melyet a sajtó a népre gyakorol. Ezt megengedni nem szabad, hisz ez egész kommunisztikus hang.

A szabad sajtó egy kinövésének tekintjük ezt. S ha ezt szabad így folytatni, úgy inkább készek vagyunk legföltettebb kincsünk-ről: a feltétlen sajtószabadságról lemondani; inkább készek vagyunk nemcsak megnyugodni bizonyos megszorításokban, de sőt magunk is kérni, semhogy ezen tulhajtott szenvedélyesség tovább is folytathassék egyes valóban hysterikus izgatók által; semhogy békés nemzetiségeink ily mesterséges uton és ily állandóan izgatassanak állam és nemzet ellen. A szabad sajtó áldás s kincs, ha annak értékét megbecsüljük. De a szabad sajtó átok, ha jogainkkal visszaélünk, ha azt a szenvedélyesség terére vesszük.

Belföld.

Brassó, okt. 19. (Országgyűlés). A képviselőház f. hó 17-iki ülésében az apróbb előterjesztések után kezdetét vette a válaszfelirati vita, melyet Falk Miksa előadó rövid beszéddel nyitott meg. Utána Irányi Dániel, majd Apponyi gr. maguk és pártjuk részéről külön válaszfelirati javaslatokat terjesztettek elő, melyek ki fognak nyomtatni. Irányi indokoló beszédében oly terhes és igaztalan vádak és gyanúsításokat engedett meg magának, melyeket az ő higgadságától senki sem várt. Az ország választóközönségének többségét azzal gyanúsítá, hogy megvesztegettetni engedé magát s eladta hazafiságát s szintoly kiméletlenül szolt az igaz-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A hontalan.

— Beszély. —
(Folytatás.)

11) — Két hosszú estén át vártam kegyedet, hogy bocsánatért esdekeljek. De kegyed nem jött s én azt hívéim, hogy elvesztém a kegyed bizalmát.

— Nem jöhettem, viszonzá a leány, kezét még mindig a férfiában tartva. Az igazgató. . . .

— Észrevette távollétét — egészíté ki a polgármester gyorsan a mondatot, minthogy a leány habozott folytatni.

— Mi történt? Szemrehányásokat tett önnek? Oh, Gabriella, megbántották önt — érettem!

— És szemei oly kétségbeesetten tekintettek a leányra, hogy ez igyekezett mosolyogni s vidor hangon mondani: — Mint nevelőnő más városba kell men-nem, — oly gyorsan, a mint csak lehet.

— Oh gyermek! gyermek! Én miattam! Érzem, hogy gonosztevő, rossz, megvetésre méltó ember vagyok ön előtt. Én, az én ősz hajammal, zavartam meg az ön nyugalomát, én zavarom el biztos állásából s én mégis barátjának neveztem magam! És mégis, Gabriella, ha ön tudná, hogy mit éreztem azon estén, hogy mint kergetett a vágy, önt látni, mint nem állhattam ellent, hogy keblemre ne szorítsam és —

mint keresek már hetek óta valami menekvést, — Gabriella, ön megszánna engemet.

Mióta Gabriella ma szemébe nézett a polgármesternek, szorolni érzé szívét, mintha nehéz, nyomasztó gyűrű nehezednék a köré, mely akadályozza minden mozdulatát s még üterét is kuszó fájdalommal változtatja át. Alig értette szavait, nem is volt szava hozzá, nem szemrehányás, nem vád. Csak egyet tudott, hogy szerelmében van valami végzetes s hogy előtte hirtelen elsötétült a világ. Ez érzelmek után könyek toltak szemeibe s nagy cseppek folytak végig orcáin.

— Ne sirjon! — kiáltott a férfi. — Oh ne sirjon, gyermekem! Minden köny izzó csepp vérző se bemre! Látni, mint homályosulnak el ezen kedves, barna szemek, oh, ez nagyobb kín, mint ember csak elviselhet!

Félrefordult, fel s alá járt a szobában, majd mély sohajjal egy karszékre dőlt, kezeivel eltakarva arcát.

Egy perczig néma, siri csend volt. Azután felugrott s csaknem nyersen hangzottak e szavak: Nekünk válnunk kell! Ez e legjobb, ez az egyetlen! Mértőfödek válaszsának el minket. Nyugalomunk kedveért kövesse az igazgató tanácsát, menjen, menjen Gabriella! Feledjen el, bocsásson meg nekem!

Gabriella mereven, könyes szemekkel bámult reá. Női büszkesége eleremta könyeit s a férfi hangja

megését is leküzdeni, midőn megütközve viszonzta: „Hát ki mondotta önnek, hogy én maradni akartam?” A férfi mereven bámult maga elé, jobbával végig simítá homlokát és éppen igazolni akarta magát, mikor hirtelen felpattant az ajtó s Jánoska jelenik meg. Arcza kigyult, szemei daczosan szikráztak s ő maga is oly izgatott volt, hogy nem vette észre a más ket-tőnek feldult vonásait.

Atyja hosszasan nézte, de gondolatai oly annyira messze tévelyegtek, hogy nem vette észre fiának változását. Csak mikor a fia izgatottságában könyveit, melyeket az asztalra kellett volna tennie, a földhöz vágta, ébredt fel a polgármester ábrándozásából. Csak most vette észre a változást és kérdé: „Fiam, mi bajod, te égsz?”

— Megvertem egy társamat!

— Ugy látszik, nagyon büszke vagy erre a hőstettedre!

— Meg is érdemelte, atyám! kiálta a gyermek igazsága érzetében. Ő sem gyengébb nálamnál, védhette magát. A polgármester ismét gondolataiba mélyedt.

— Légy figyelmes és szorgalmas, fiam! monda végre fáradt hangon s az ajtó felé ment. Szomorú tekintetét mégis gyszer Gabriellára vetette, de ez lehajtott fejjel a könyv felé és tekinteteik nem találkoztak.

ságügyi kormányzatról is. Javaslatában mindenek előtt köszönetet mond a királynak ama válaszülatkozatokért, melyeket erdélyi útja alkalmával egyes küldött-ségeknél adott, s hang-ulyozza egyebek közt a vallás-szabad-ágot, szóbeliséget és közvetlenséget, a kir. táblák decentralisatióját s bűnügyekben az esküdtszék behozatalát. Apponyi Albert gróf beszédének alap-hangja az, hogy ha a nemzet minden téren haladt is, állami életünk minden ágazatát veszedelmes kórság hatja át. Ilyen hangon van tartva válaszfelirati javaslata is, mely a multa vonatkozó vádaskodások és az ország helyzetének ellenzéki sötét színben való feltüntetésében tul tesz a szélbali felirati javaslaton is.

Most Fluger Károly szól, kinek beszédét a többség élénk helyeslésekkel fogadja.

Tisza Kálmán röviden bár, de nagy és tartós hatással mutatta ki Irányi gyanúsításának képtelenségét és meggondolatlan voltát. — Fabiny miniszter pedig erélyes hangon utasítja vissza ugyancsak Irányi vádjait, melyekre nézve ettől bizonyítékokat kért.

Beöthy Ákosnak kellett volna szólni, de kijelenté, hogy nincs elkészülve s a vita folytatását másnapra halasztani kérte — mibe a ház bele is egyezett.

A főrendiház szintén rövid ülést tartott, melyen megválasztották a delegáció husz rendes és hat pótagját, továbbá az igazoló bíróság elnökét és két tagját, a legfőbb fegyelmi bíróság három tagját s a pénzügyi és gazdasági bizottságok egy-egy tagját.

Brassó, okt. 19. (A költségvetés). A „Pol. Corr.”-nek Budapestről a következőket távirják: Tisza miniszterelnök a költségvetési előirányzatot még a felirati vita befejezése előtt a képviselőház elé fogja terjeszteni. A költségvetési előirányzat 3 és fél millió forinttal kedvezőtlenebb, mint a hogy tervbe volt véve, a mi majdnem kizárólag a közös költségvetésben az ismétlődő fegyverekre felvett magasabb részlet által okoztatott. Tisza miniszterelnök a költségvetéssel egyidejűleg három törvényjavaslatot fog beterjeszteni, u. m. a dohánygyedárúság reformjáról, a borra, sörre és husra kivetett fogyasztási adók felemeléséről és az illetéktörvény némely módosításáról, a mely javaslatok által a fedezet több millióval fog növekedni. A kormány sulyt fektet arra, hogy e javaslatoknak, vagy legalább is azok egynémelyikének tárgyalását a pénzügyi bizottság még a delegáció összejövetele előtt megkezdje.

Külföld.

Brassó, okt. 19. A „P. K.” szófiai levelezője kihallgatáson volt Ferdinánd fejedelemmel, ki sajnálatát fejezte ki, hogy az ellenzéki több helyen nem vett részt a választásokban. A fejedelem azt óhajtja, hogy minden párt, mely nem közvetlenül hazaellenes, véleményét a választásokban érvényesíteni törekedjék. Radoszlavov kihallgatására térve át, a fejedelem elmondta, hogy Radoszlavov kifejezte teljes hódolatát s tiltakozott minden államellenes törekvés ellen, mire előadta panaszait a mostani kormány ellen. A fejedelem nem hiszi, hogy Radoszlavov valaha a többi ellenzéki törekvésekhez fogna csatlakozni. Azután igen élénk sajnálatát fejezte ki a választásokkor főleg Plevnában előfordult zavargásokról; azonnal a belügyminiszterium egy főhivatalnokát küldte Plevnába s utasította Marinov őrnagy ottani parancsnokot, hogy a legszigorubb

vizsgálatot indítsa meg. „Éppen a választásokban — mondá a fejedelem — fordulhat a nép teljes bizalommal hozzám. Egyébiránt a magyar vagy az angol választási mozgalmak is tanúsítják, hogy a kihágások a legerősebb kormány által is nagyon nehezen háríthatók el. Némelyek azonban a bolgár viszonyokra szigorubb mértéket akarnak alkalmazni, mint minőt igazság szerint szabad. Mélyen sajnálom a lelketlen bujtatók áldozatait, kik eszközeik kiválasztásában haktárt nem ismernek s kikkel szemben a kormánynak csakugyan szüksége van erélyre és elszántságra; de remélem, hogy e választásokkal a nyugtalanságok hoszsza és szomorú korszaka nyert befejezést. Azon megnyugtató érzést táplálom, hogy népem és derék hadseregem ismeri és méltányolja törekvésemet.” Azután ünnepélyesen mondá a fejedelem: „Teljes tudatában voltam lépésem várható következményeinek, midőn lábamat bolgár földre tettem s szilárdul el vagyok szánva a következményeket levonni, a mint nevem és népem becsülete kívánja.”

A községi választások Szófiában e hó 16-án rendezavarások nélkül mentek végbe. A Kormánypárti jelöltek névsora nagy többséget nyert.

Nagy feltűnést kelt az a kopenhágai hír, hogy a császár esetleg mégis találkozik a német császárral. E hír azonban még nem nyert megerősítést s nem is talál hitelre. Illetékes helyen, Berlinben mit sem tudnak az erre vonatkozó tervről, de jól értesült egyéniségek azt hiszik, hogy a mai politikai helyzetben nincs semmi, a mi e találkozást lehetetlenné tenné. A császár egész csütörtökig Baden-Badenben marad s nem hiszik, hogy visszatérése előtt a kopenhágai hír megerősítenék vagy megecfáfolatnék.

Res saxonicae.

— A kulturegyletek kongressusa. —

A brassói német lap 239. és 241. számaiban foglalkozik a kulturegyletek kongressusával, illetőleg a „Pester Lloyd” egy idevágó cikkével, a melyet reprodukálva, többek között így polemizál azzal:

„Kulturegyletek eddig csak vegyes ajku lakosság közt, vagy általában nem magyar vidékeken állítottak. Ezen tény már bizonyítja, hogy a magyar kulturegyletek szemöket a nem magyar nemzetiségekre vetették.”

„A magyar társadalom ezen beavatkozását a nem magyarok kulturtörekvéseibe a „P. Ll.” azzal indokolja, hogy a nemzetiségek vezetői állítólag testileg és szellemileg sülyedni engedik a népet; hogy népök kulturális emelkedésével mit sem törődnek s hogy ennél fogva a magyar kulturegyletek jogosultak, pótolni ezen mulasztásokat. Közöltük a „P. Ll.” cikkét, mert különben nem is hinnék olvasóink, hogy a „P. Ll.” ily szemtelenségeket (Frechheiten) írhat!”

Ezután eldicsékszik a szászok kulturájával, melynél műveltebb nép az országban nincs. Hivatkozik a gazdag szász községre, (Eddig pusztulásról beszélt csak. Szerk.) melyek előbb honosítottak meg kulturintézményeket, „mintsem a magyar városoknak és községeknek azokról csak sejtelmük lett volna.”

„És a magyar társadalom jogot akar venni magának (will sich herausnehmen), a mi mulasztásainkat pótolni? Kezden csak önmagáná, ott csakugyan szükség van rá!”

Aztán hivatkozik a többi magyarországi németekre s így tér át a románokra:

„A románok, kiket a magyarok oly nagy előszeretettel állítanak oda, mint rendkívül műveletleneket, sincsenek a magyar kultúra elsajátítására utalva. Igaz, hogy évszázados szolgásgukban visszamaradtak kulturális fejlődésükben. Amde mennyire haladtak 1848. óta? Tessék a világ egyetlen nemzetét megnevezni, mely negyven évi rövid időközben ily bámulatra méltó haladást tett! És ezt teljesen önerejéből, nemcsak magyar segély nélkül, de sőt minden akadályok (Hemmschuhe) dacára, melyeket a magyar kormány nemzeti fejlődésüknek útjába tett.”

Itt elsorol néhány kirívó, égbekiáltó esetet s végre a magyar állameszme (ungarische und magyarische Staatsidee) felett vitatkozva a „P. Ll.”-al, így végzi cikkét: „A mig azonban az u. n. kultur-egyletek magyarosítási politikát követnek, addig a nemzetiségek részéről joggal fognak legelkeseredettebb ellen-ségeiknek tekinteni s addig a későre fognak ezek küzdeni ellenök (bis auf's Messer bekämpft werden.)”

A 241. számában foglalkozik magával a kongressussal, Tisza Lajos gr. megnyitó beszédének arra a részére, melyben ez a magyar nyelv terjesztését azért tartja szükségesnek, hogy az idegen nemzetiségeknek alkalom nyujtassék az államügyekben részt venni, azt mondja: Abscheuliche Heuchelei! (Mily gyönyörű kifejezés!)

Majd így folytatja: „A nem magyar tisztviselőkkel a legnagyobb kiméletlenséggel bánnak s ezek hiába várnak előmenetelre, hahogy nem elég jellemtelenek, nevöket vagy lelköket megmagyarosítani, hogy ezáltal szakítsanak nemzetiségöikkel. Akkor magyar számba mennek s haladásuknak semmi sincs útjában. A kulturegyletek csak kiméljenek meg minket a képmutató alkalom nyujtásukból.”

Majd tárgyalva az izgatókra vonatkozó részt, áttér Károlyi István grófnak az 1900-os pótdóra vonatkozó indítványára s így folytatja: „Ez fellázító. Nem találunk szavakat, melyekkel megbélyegezzük ezen indítvány arcátlanóságát (die Schamlosigkeit) dises Antrages brandmarken) a nélkül hogy tul-lépünk egy tisztességes hírlapi hang határain. Ezért elnyomjuk erőszakosan bosszuságunk kifejezését, hisz az indítvány maga eléggé jellemzi magát. Tehát nem elég, hogy a magyarosítási egyletek saját körükben százezreket gyűjtenek, hogy kárhozatos törekvéseiket folytassák (verderbliche Bestreben), nem, a a nem magyar nemzetiségek, kik ellen ezen törekvések irányozvák, saját zsebökből nyujtsanak eszköz megmagyarosításukra. — Hallatlan barbárság (Unerhörte Barbarei!)

„Ez nyílt hadüzenete a magyar u. n. kulturegyleteknek Magyarországon nem magyar állampolgárai ellen. Rajta! Ezek felveszik e harcot. Nem fognak megkisértetlen hagyni egyetlen törvényes eszközt, hogy lehetetlenítsenek ily törvényt, hogy visszautasítsanak ily, a nem magyarok zsebe ellen irányzott merényletet. Még van annyi bizalmunk a magyar országgyűlés szégyenérzetébe (Schahmgefühl), hogy nem lesz bátorsága az egész művelt világ láttára magyarosítási adót törvénynyel behozni. Azonban ha ez a hihetetlen dolog is megtörténne, hisz a chauvinizmns kiszámíthatatlan — pénzünket elvehetik, de nyelvünket és nemzetiségünket soha! Állítsanak bár magyar kised-

Az atya intése ma nem sokat használt a szóra-kozott fiunál s a szegény tanítónő, kinek szívet oly mély fájdalom marcangolta, nem volt képes a gyermek figyelmét lekötöni.

— Tudja kisasszony, miért verekedtem társammal? — kiáltá hirtelen, szeretettéje tekintve tanítónőjére,

— Honnan sejtsem ezt, fiam? viszonzá Gabriella. Hisz nem is ismerem ellenfelét.

— Ez a fiu tanulótársam s p. a legjobbak egyike. Eddig igen jó viszonyban voltunk egymással. De ezután egy szót sem szölok többé hozzá. Nem igaz nem igaz, a mit nekem kegyedről mondott! kiáltá hevesen mialatt irkájával tüzesen hadonázott a levegőben, mintha ellenfelét látna maga előtt.

— Rólam? — mondá ijedten Gabriella. — Talán csak nem miattam verekedtek? És itt akaratlanul arra a kerti jelenetre gondolt, midőn sötét éjjelen egy férfi karjaiban volt. Torkát szorului érzé, lélekzete elmaradt arra a gondolatra, hogy a fiu most atyja nevét ejti ki.

— Igen, Kegyedért, kisasszony! kiáltá a fiu s arcza ismét kigyulladt, szeme vadul szikrázott.

— Találkoztunk s ő azt kédé tőlem: hova sietek? Haza! feleltem én. Francia órák van. Ő tudni akarta, kinél. Megneveztem őnt, kisasszony. Ekkor ő szemtelenül nevetett s engem már ekkor düh fogott el. De mikor ő még azt mondta: Oh, az a szöke kis-

asszony, ki a nyáron nővéremnél volt a villában s olyan szerelmes volt bátyámba, hogy titkon hagyta el a házat. Tudod, Gusztáv bátyámba... de akkor már tovább nem beszélhetett, mert nekiestem, mindkét kezemmel megragadtam s úgy megráztam, úgy megraktam, hogy...

— „Gyalázatos hazugság!” — kiáltá Gabriella megütközve.

— Nemde, hazugság? Oh, hogy örvendek, hogy megfizettem annak a szemtelennek nevéért! Ő most ellenségem. De se baj. És ha akarja, kisasszony, akkor elmegyek az ő bátyjához is s megmondom neki, ne terjeszsen ily gyalázatos hazugságokat, mert ki fogom hívni, ha elvégeztem a gymnasiumot.

Gabriella szomoruan nézett maga elé. Arcza halálapadt lön. Csak szemei égtek, kezei ideg-s türelmetlenséggel csapkodták ki s be az előtte fekvő könyvet, ajkai görcsösen szorultak egymásra. A visszaemlékezés a hadnagyra hirtelen megváltoztatta hangulatát. Az az elkeseredettség, melyet a villában érzett, ismét erőt vett rajta; a kesergő mély fájdalom helyébe harag, düh lépett. Oh, miy balgatag volt ő, mikor annak a meghívásnak engedett.

Soká marcangolták lelkét gondolatai. Végre erőt vett magán s fájdalomtól remegő hangon mondá a fiuhoz: Köszönöm Jánoska, nemes érzületét s védelmét. Remélem, ennek a verekedésnek semmi ko-

molyabb következménye önre nem lesz. De kérem, ne érintsek többé ezt a tárgyat, mely különben sem iskolás fiuknak való. A dolog másként, egész másként volt, mint az a fiu beszélt, és mert az igazságnak még árnyékát sem bírja, csak megvetéssel fordulhatok el ily beszédől. És most, édesem, folytassuk a lez-két. Szeretném, ha még egy szakaszt elvégezhetnénk, mielőtt ön más tanítót vagy tanítónőt kap.

— Egy más tanítónőt? — kiáltá megütközéssel, a csodálat hangján Jánoska.

— Igen, mert én elutazom innen. Tehát folytassuk.

A fiu gépiesen olvasott, de soha sem követett el több hibát, mint ezen utolsó órában.

Kinos éjszakája volt Gabriellának. Bármily fáj-dalmat is okozott neki, kitépni akarta kebléből a polgármester arcát és emlékét is. Nem akarta látni. Nem szabad látnia. Másnap reggel tehát levélkét írt neki: kérte, bocsásson meg a polgármester ur, ha küszöbön álló utazása a francia órák felbeszakítására kényszeríti, minthogy hátralevő, korlátolt szabad ide-jét sürgős teendőinek kell szentelnie.

Nagy lelki fájdalommal írta le a néhány szót. Ujból és ujból átolvasta. Nem. az ő ajkairól nem fog panaszt hallani. Hallgatni kell neki. Ez méltóbb hozzá. Ez nemesebb.

(Folytatása következik.)

óvintézeteket, iskolákat, színházakat körünkben, hozzanak bár vaggonszámra magyar tendenciózus iratokkal a nem magyar lakosság közé, jutalmazza akár, hogy is a hitelhagyottságot, a magyar óvodák, iskolák és színházak mind üresek lesznek, a magyar tendenciájú iratok nem fogják elérni a magyarosítást. A mit elérni fognak: az az egyenletlenség, az elkeseredés és a nemzetiségek gyűlölete, az ország életképességének megsemmisítése, Magyarország pusztulása!

Nemzetközi kiállítás Brüsszelben.

Ő Felsége a belga királynak védnöksége alatt Brüsszelben 1888 május hó első szombatjától november hó 3-ig nemzetközi versenynyel egybekötött nemzetközi kiállítás fog tartatni.

A belga királyi kormány Magyarországot is a részvételre meghívta.

E meghívás folytán egy bizottság alakult oly célból, hogy mindenekelőtt a kiállításban való részvétel célszerűségét fontolóra vegye és azon esetben, ha azt hazai termelőink és iparosaink érdekében fekvőnek találndja, a további teendőket módosítsa.

A bizottság azon nézetből kiindulva, hogy a kiállításban való részvételünk csak oly terményekre és ipari czikkekre nézve indokolható, melyeknek kivitelére minőségüknel és jeles előállítási módjuknál fogva számíthatunk, vagy a már létező kivitelünket előmozdítjuk, a kiállítási csoportbeosztás sorrendjét követve, a következő czikkekre nézve tartotta kíváncsúnak és termelőink érdekében állónak Brüsszelben leendő képviseltetésünket és pedig: művirágok, mint növénytani oktatási eszközök, mérlegek, hangszerek, különösen czimbalmok, butoripar, különösen hajlított butorok, valamint olesó tűlgy- és diófabutorok, parketák, agyagipari czikkek, különösen majolika díszműtárgyak, agyag-kandallók, porcellángyártás, kovácsolt vas-műtárgyak, galvano-plastikai munkák, aranyműves-árak, és pedig magyar specialítások (opál ékszerek, ó-magyar utánzatok, morettik), kender, mezőgazdasági magtermények, gyapjú, erdészeti czikkek, sör, szesz, szilvrium, cognac, liszt, keményítő, malomgépek és trieurók, szalámi, conservek, méz, paprika, mustár, villamos motorok és berendezések, házi ipar, ásványvizek, bor, viasz, kefekötő árak, kékre festett és színnyomatos pamutárak, kádár-ipar.

Ezen csoportokba tartozó főbb termelőink (a mennyiben a bizottság előtt ismeretese) a bizottság részéről közvetlenül fognak meghívást nyerni a kiállításban való részvételre, szabadságában állván egyéb iparosoknak és termelőnek is, még pedig a más csoportokba tartozóknak is, a kiállításra jelentkezni, a bizottság mindazonáltal fentartja magának a bejelentések bírálatát, illetőleg azt, vajjon az általa közvetített kiállítás keretébe a bejelentett tárgyakat fölveszi-e?

Midőn a tisztelt kereskedelmi és iparkamarának, a kiállítási programból több példányt és 25 darab bejelentési ívet ide mellékelve megküldök, felkérem: szíveskedjék a kerületbeli iparosokat és gyárosokat a kiállítás fontosságára figyelmeztetni, az erre hivatottakat a kiállításra buzdítani és a beérkező bejelentési íveket f. évi november hó 1-éig beküldeni.

Végül megjegyzem, hogy a bizottság felszólalása következtében, a Budapesten székelő belga főcon-suli kormánytól megkérte a kellő lépéseket, hogy nagyobb területet igénylő kiállítóinknak, valamint a szervezendő gyűjteményes kiállításoknak térdíj-szállítások engedélyeztessenek Budapest, 1887. október 3-án. A bizottság elnöke: Matlekovits s. k.

Midőn a brassói kereskedelmi és iparkamara a fenti átiratról az iparos köröket értesíti, nem mulasztja el, hogy a jövő esztendőben az ipar, a tudomány és a művészetnek Brüsszelben tartandó saját nemzeti nemzetközi szóban lévő világkiállítással összekötött versenyének nagy fontosságára hathatósan ne utalni.

Bővebb felvilágosításokat ad a nevezett kereskedelmi és iparkamara.

Megyei ügyek.

(Vége.)

26. Juon és George Gerbeakaval s törösvári fahévízre vonatkozólag kötött szerződés.

27. Törösvári várnál egy szolga állomás létesítése.

28. Haszonbérösszeg leengedése az alsótömösi kőreuma bérőnek.

29. Unitarius leányegyház segélyvezését megtagadó határozat s az az elleni fellebbezés.

30. Község kötelekébeni felvételre vonatkozó szabály.

31. Özv. Miku Jánosné, városi erdőőr neje java elhagyására vonatkozó határozat.

32. 1888 évi költségvetési előirányzata.

Rozsnyó képvisletének határozatai.

33. Egyházak javadalmazására nézt.

34. Állatorvos lakpénze javítására nézt.

35. Gör. kel. sarkert hely átengedésére nézt.

36. Fekvőségek eladására nézt.

Volkány képvisletének határozatai.

37. Kataszter bizottsági költségek leírására nézt.

38. Elöljárósági tagok napdjára nézt.

Vidombák képvisletének határozatai.

39. Mezőőrök fizetése javítására nézt.

40. Bikaápoló fizetésére nézt.

41. Községi tisztviselők napdjára nézt.

42. 1881. évi költségvetés tullépésére nézt.

43. Községi bábák és levélhordó fizetésére nézt.

44. Fekvőség vásárlásra nézt.

Keresztényfalva képvisletének határozata.

45. Wagner János tanító nyugdíjazására nézt.

Tatrag képvisletének határozata.

46. Község végrehajtói állomás létesítésére nézt.

Csernátalu képvisletének határozata.

47. Esküdtek fizetésére nézt.

Krizba képvisletének határozata.

48. Kocsmárlási jog haszonbérbe adására nézt.

Földvár képvisletének határozata.

49. Malomépítésre nézt.

Apácza képvisletének határozata.

50. Fizetések megállapítására nézt.

51. Miklós József központi irnok és helyettes kiadó kéréme jutalmazásáért.

52. Höltyényi Barthelmi Györgyné bába oklevele.

53. Átiratok és feliratok.

54. Időközben beérkezhet az állandó választmány gyűlése után szokott módon kihirdetendő sürgős ügyek.

Brassó, 1887 október hó 14 én.

Roll Gynla,
kir. tan. alispán.

Szállítások a vasutaknak.

A brassói kereskedelmi és iparegyesület következő hirdetményt hozza az érdekelt iparosok tudomására, megjegyezvén, hogy bővebb felvilágosítást — valamint a szükségletű mennyiség iránt hivatalos órák alatt készséggel nyújt felvilágosítást.

A magyar északkeleti vasut társulat vezérigazgatósága, az 1888 ik üzletévben szükségletű anyagok és leltári tárgyak szállításának biztosítására pályázatos nyit, a melyre a pályázni szándékozók ajánlataik benyújtására ezennel felbivatnak.

A szállítandó tárgyak a következők, és pedig domboru és lapos fűdéleserép, közönséges és vízhatlan mész, pályaf. kemény és puha, mű- és építési fák, bükfeszén, pirszen, kovácseszén, faggyu, gyertya, szappan, repceolaj, faolaj, kőolaj, kősi- és mozdonyolaj, szurokfáklya, pamutszállak, tisztítórongy, vörös és sárgarézlemezek, sárgarézforresövek, vörösrézakupok és csövek, huzalok, szegek, szegecses és csavarok, angol rudon sat.; továbbá vasöntvények, rudvas, vasbádok és lemezek, vashuzal, huzalszegek, szegecses, csavarok, téglöntetű sima és bordás rugóacél, acéltetekersrugó, lökvédkosarak, lökhárító tárcsák, alátét karikák és csavarsatlók sat.; továbbá lenolaj, repce, bécsujhelyi terpentínolaj, paszomány és gyapjúárak, szőrbársony és vászonneműek, üvegárak, vas- és rézgálicz, ruggyanta, távirda az irodai anyagok, végül bádogos és kefekötőárak, felépítményi és műhelyi szerzőmök.

A vezérigazgatóság fentartja magának azon jogot, hogy a szállítási kötelezettséget egyes tárgyakra három évre terjeszsze ki, valamint, hogy az ajánlatok közül igényeink leginkább megfelelőket válassza.

Megköveteli továbbá a vezérigazgatóság, hogy az ajánlók mindegyike a benyújtandó ajánlatban azt, hogy a szállítani szándékolt anyagok bel- vagy külföldi eredete kitüntessék.

A mennyiben helyföldi anyagok szállítása fog ki-kötetni, szállítók köteleztetni fognak azok helyföldi eredetét hitelesen igazolni.

Pályázni kívánók fel éretnek ezennel, mikép írásbeli 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlataikat folyó évi november hó 30 ik déli 12 óráig alulírott igazgatóság B) osztályánál benyújtani szíveskedjenek.

Az ajánlat benyújtását megelőző napon, azaz november 29-én déli 12 óráig minden versenyző az általa szállítani szándékolt anyagértékének 5%-ját helybeli főpénztárunknál köteles készpénzben, takarékpénztári könyvekben, vagy államilag biztosított értékpapirokban bánatpénzzül letenni, mit a főpénztár a benyújtandó ajánlat borítékán bizonyítani fog.

Ezen bánatpénz az ajánlattal egy borítékban nem zárható.

A nyertes ajánlók ezen bánatpénzt 10%-ra kötelesek kiegészíteni, mely az üzlet lebonyolításáig kamatoztatlanul, mint óvadék visszatartatik.

A szállításra vonatkozó bővebb felvilágosításokkal központi anyag-szer kezelési ügyosztályunk szolgál. Ugyanott f. hó 20-tól kezdve kaphatók ugy az általános, valamint a különleges szállítási feltét-füzetek, mint nemkülönben a minden versenyző által kitöltendő és sajátkezűleg aláírandó szükségleti táblázatok is a következő árakban és peeig:

1 drb. általános feltét füzet 30 kr.

1 „ különleges „ 20 „

1 „ táblázat „ 3 „

Oly ajánlatok — a melyek a fennemlített feltét-füzetek és táblázatok nélkül vagy aláíratlan táblázatokkal terjesztetnek be, vagy félreértésekre sokat szolgál-tató bejegyzéseket tartalmaznak, a tárgyalás alól kizáratnak.

Ugyanily bánásmód alá esnek azon ajánlatok is, a melyek a kitűzött határidőn túl, avagy távirati uton tétettek.

Levélbeli megkeresésekre fennemlített okmányok postautánvét mellett is elküldetnek.

Végül felkéretnek a t. versenyzők, mikép az ajánlatnak zárt borítékán a szállítani szándékolt anyag, illetve leltár rövid érintése mellett, ezen hirdetmény számára hivatkozni szíveskedjenek.

Helyi és vidéki hírek.

Az első hó. Szép fehér színt öltött szerdán reggelre a Czenk. Az egész éjjel havazott. Reggelre is szépen esett a hó. Azután olyan hideg szél fújt, mintha csak tél volna már. Látszik is az utcákon a bunda.

Vásár. A baromvásár tegnap folyt le. De nagyon silány volt. A lóvásáron nem volt 50 ló, de tisztességes egy sem. Ilyen gyenge lóvásárt Brassóban még nem láttunk. A baromvásár is rendkívül gyenge volt. A rendes vásár ma folyik, de biz gyenge ez is!

Árucarnok. Brassó város tanácsa azzal az életre való eszmével foglalkozik, hogy az áruház egy részét állandó árucarnok gyanánt rendezze be, illetőleg erre a célra engedje át. — Nem új dolog. A kereskedelmi és iparegyesület már egy évvel ezelőtt kérte. Akkor megtagadták. Most maguk kezdeményezik. Örvendünk a fordulatnak. Különben lesz még alkalmunk, a kérdéssel foglalkozni.

E. M. K. E. brassómegyei fiókegyesületének választmánya, f. hó 21-én, pénteken d. u. 2 orakor szokott helyiségében a közgyűlést megelőző választmányi ülést tart, melynek tárgyai következők: 1) Ovóintézeti felügyelő bizottság indítványai tandíj, Kollár Ilona véglegesítése, évi számadások, a jövő évi költségvetés tárgyában. 2) Pótlék az óvószabályzathoz. 3) Indítvány a jövedelmi 25 % hovaforítására. 4) Pótválasztásra való kijelölés. 5) Nefalúai indítványok. Ezen gyűlésre a t. virilis és választott tag urak azon kéréssel hivatnak meg ez uton, hogy a tárgyak fontosságánál fogva lehetőleg nagy számban szíveskedjenek megjelenni. — Brassó, 1887. október 10-én. Koós Ferencz elnök, Sztérényi József jegyző.

Bankette. Az E. M. K. E. vasárnapi közgyűlése alkalmából a kolozsvári vendégek tiszteletére bankette fog tartatni az „Európa“ szállodában. Egy teríték 2 frt. Jelentkezhetni lapunk szerkesztőségében, az „Európa“ szállodában, a magyar kaszinóban és polgári körben péntek délig.

A brassói magyar polgári kör t. tagjai ezennel tisztelettel felkéretnek, szíveskedjenek vasárnap, folyó hó 23-án délelőtt fél 10 orakor teljes számban megjelenni a kör helyiségében, hogy testületileg vonuljanak az E. M. K. E. brassómegyei fiókegyesületének közgyűlésére. — Brassó, 1887. okt. 17. Papp Ferencz, a polgári kör elnöke.

Mozgó mintaraktárak. A „Magyar Kereskedők Lapja“ a mozgó mintaraktárak kérdését tárgyalván, felveti annak szükségét, hogy többek között Brassóban is kellene a kereskedelmi muzeum igazgatóságának időnként kiállításokat rendezni. Valóban ez nem is ártana. Különben megjegyezzük ezuttal, hogy a helybeli kir. középkereskedelmi iskola igazgatósága, egyetértőleg a kereskedelmi és iparegyesülettel, már korábban lépéseket tett egy fiókmuseum felállítására tárgyában, mihez a kereskedelmi muzeum igazgatósága elvben már hozzá is járult. — A kivitel csupán idő kérdése.

Az iparosok érdekei a brassói német lapnál furesa módon képviseltetnek. A kereskedelmi és iparegyesület atküldött a német lapnak a közgazdasági rovatban való közlés végett egy a vasutak jövő évi szükségleteinek fedezésére vonatkozó német nyelvű közleményt. A szerkesztőség megtagadta a közlést, kijelentvén, hogy felveszi, ha fizettetik érte. Így képviseli a brassói német lap az iparosok érdekeit.

Rendőri hírek. — Szökevény. Brenzoiu Juon hétfalusi román, 27 év előtt mint hadköteles meg-szökött s Szóta-Románban tartózkodott. Most a ren-

dörség Dereszyében, Brassó város te ületén, elfogta s-minthogy hétfalusi illetőségű, átadatott a szolgabírói hivatalnak Hosszúfaluban.

Magyarosítás. Ezen a czímen közli a brassói német lap, hogy Pancsova város képvisellete alapító tagjává lett az ugyanott a magyar nyelv terjesztésére alakult Gromon-kulturregyletnek. Hát milyen magyarosítás van kérem abban, ha egy német város német képvisellete saját jószántából 100 frtot szavaz meg évenként egy magyar nyelv terjesztő egyesületnek? Gyakorolt-e valaki pressziót rájuk?

Német hang a kulturregyletről. A „Gross-Becs-kereker Wochenblatt” című német lap legutóbbi száma hosszabb cikket szentel a magyar kulturtörökvéseknél s a kulturregyletnek, elismerését és örömet fejezve ki ezek üdvös működése fölött, nem a legbizalmasabban nyilatkozva azon igazgatókról, kik a magyar kulturregyletnek a nemzetiségek elleni eszközök állítják.

Enquête. A kir. opera és a nemzeti színház ügyében egybehívott enquête 17-én egy Oreczy Béla br. belügyminiszter elnöke alatt délután fél 5-től fél 8 óráig tartó ülésen, az eléje terjesztett kérdések legtöbbjére felelt beható vitába bocsátkozott. A tanácskozás azonban határozathozatal nélkül folyt le s 18-án d. u. folytatott.

Jókai Mór félszázados írói munkássága. Jókai Mór, vonatkozással több lapnak ama hírére, hogy az írói és művészi kör meg akarja ünnepelni az ő félszázados írói munkásságának jubileumát, a következő levelet intézte az írói és művészi kör elnökéhez: Kedves barátom! Rip van Winkle nem ijedt meg jobban, mikor a veder vizben meglátta az egy éjszakán át megvénült ábrázatját, mint én, mikor a mai lapokban azt látom, hogy ti a jövő hónapban az én félszázados írói jubileumomat akarjátok megünni! — Hiszen én ötven évvel ezelőtt pozsonyi syntaxista deák voltam, der-die-dast tanultam, görög verseket irtam: „καταες και διογηνες πηνιγες ησαν” — majd adott volna nekem tiszteletes Schröer professzor ur, ha magyar poemák firkálásán kapott volna! Ovasni sem volt szabad magyar költői művet a diáknak; hanem „Gradus ad Parnassum”-ot s a ki magyarul megszólalt, „signum”-ot kapott. Később esett az meg: öt év múlva tizenhét (és nem tizenkét) éves koromban, hogy Kecskeméten első éves jurista fővel az első drámámat, a „Zsidó fiút” megírtam, a mely a tudós társa-

sági pályázaton dícsérettel lett kitüntetve, anno Domini 1842: — ez az írói pályámnak a kezdete. Én tehát igen szépen megköszönöm a Ti jó kívánságaitokat, s ha meg akartok gratulálni, szívesen látalak, csak mondjátok meg, mikor? Pompás magamtermesztette borom van: azt megisszuk egymás egészségére; hanem azt a félszázados gyászszertartást csak halaszthatok el 1892-re. Addig még, ki tudja, mi nem történhetik? — Addig még a phylloxera is mind meg-eheti azt a szőlőtökét, a kin az a bor akar teremni, a kivel engem felakarnak köszönteni azok a magyarok, a kiket addig meg nem ettek a Doda Trajánok. Tehát szépen kérlek, engedjétek meg öt esztendőig előrehaladt fiatalságom élvezetében megmaradnom. Baráti üdvözléssel mellet maradok igaz hived Jókai Mór. Budapest, 1887. 16/10.

Dij a rablók fejére. A belügyminiszter Somogy, Veszprém és Zala vármegyék területén a rögtönítélő bírósági eljárás kihirdetése alkalmából gyilkosok elfogatására 1000 frtot, rablók elfogatására 800 frtot, eredményre vezető feljelentés esetén a megfelelő összegnek felét s orgazdák feljelentésére 300 frtnyi díjat tűzött ki s erről közhirrétét végett az összes törvényhatóságokat értesítette.

A nép zsebrája. A „Budapesti Sürgöny” írja: Rendkívül érdekes az a verseny, mely jelenleg az óragyártás terén észlelhető és melyet az ugynevezett „Waterbury-zsebrák” bevezetése hazánkban idézett elő Midőn Hottelmann A. jóhírű budapesti szerszám-, gép- és olajkereskedő (váci-körút 28.) néhány héttel ezelőtt a fentnevezett órák terjesztését hazánkban megkezdte, valóságos forradalmat idézett elő nemcsak a közönség körében, mely a rendkívül olcsó (6 frt 50 kr), nagyon tisztes külsőjű és kitűnő szerkezetű, pontosan járó és fehér színűt megtartó állanyezüst órákat erősen vásárolta, hanem különösen az órákereskedők és órássok közt is, kik a veszélyes versenytárost megijedve, csakhamar nekiestek és kigyót-békat kiáltottak rá. Azt is megtették, hogy olcsó, ugynevezett svájci óráknak árát a minimumra redukálták, csak hogy a közönséget Waterbury-órák vásárlásától elámtassák, de ez sem használt, mert a közönség belátta, hogy egy jóhírű budapesti czég jóállása legalább is ér annyit, mint egy vidéki órássé. A nevezett czég három évi kezességét vállalt az általa eladott óráért, csekélyebb javításokat, melyek sokkal ritkábban válnak szükségesnek, mint bármely más óránál, ingyen eszközöl és egy új rugóért, mely minden óránál 1 frt 50 kr — 2 frt, csak 35 krajczárt számít, úgy hogy egy esetleg néhány évi használat után véletlenül megromlott órák javítás czéljából való beküldése még a legtávolabbi vidékről

is kifizetheti magát annál inkább mert vidéki óráss csak elrontaná. A fővárosban rendkívüli keletük van és nagyobb üzleti, nyomdai, gyári és ipartelepek, telepek s társaságok tucatszámra vásárolják ez órákat, melyek rövid idő alatt minden más, kétes értékű, olcsó órárt ki fognak szorítani.

Táviratok.

Szófia, okt. 19. (Eredeti távirat.) A szobranje október 27-ére hivatott össze a fejedelem által.

Várna, okt. 19. (Eredeti távirat.) Öt menekült, kik nem akarták magokat megadni, agyonlővetett.

London, okt. 20. (Eredeti távirat.) A porta visszautasította Oroszország legújabb követelését, hogy a szultán parancsolja meg a fejedelemnek Bulgária elhagyását és nyilvánítsa törvényellenesnek a legutóbbi szobranje-választásokat. A porta ezzel szemben új körjegyzéket adott ki, melyben kifejti, miért ragaszkodik eddigi politikájához és a be nem avatkozás elvéhez. — Néhány nap óta szerb határon tartózkodó menekültek között mozgalom vehető észre, melynek czélja, betörni Bulgária területére.

Belgrád, okt. 20. (Eredeti távirat.) Szerb határon Maritz közelében körülbelül 500 arnauta tegnapelőtt egész váratlanul támadást intézett Mathrowo mellett a szerbek ellen. — Három szerb határőr-állomást megtámadtak, de hosszabb küzdelem után visszavonultak. Szerbek részéről két súlyos sebesült maradt a harc-téren, azonban az arnauták vesztesége ismeretlen. Az arnauták újabb támadásától tartanak.

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. október hó 20-án

Román papírpénz à 20 frankos	8.55 vétel	8.57 eladás
ezüstpénz à 20	8.50	8.55
Napoleon'or (aranypénz)	9.90	9.93
Török líra	11.25	11.27
Arany	5.88	5.90
Orosz papírrubel	110.—	111.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 1354. — 1887. é. l. k. v. i.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Gross-Schenker Spar- und Vorschuss Verein végrehajthatónak Müller György végrehajtási szenvedő elleni 104 frt 66 kr tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy sinki kir. járásbíróság területén levő, Sáros község határára fekvő, a sárosi 379. számú telekjegyzőkönyvben 4, 7, 23, 24, 28, 30—33, 35, 36, 37, 39—41, 44, 45, 47—60, 63—71, 73—79, 81, 82, 85—91, 93—104, 106—110, 113, 114. és 116—247. rendszámú ingatlanokból Müller György tulajdonát képező $\frac{2}{3}$ részére az árverést 1322 frt 66 $\frac{2}{3}$ kr-ban ezenen megalapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi november hó 11-ik napján délelőtti 10 órakor Sáros község házában megtartandó nyilvános árverésen a megalapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis összesen 132 forint 27 krt. készpénzben vagy az 1881. LX. törv.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elminervényt, átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1887. szept. 10-én.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.
(404) 1—1 Csernea, kir. aljbíró.

Jó kereset!

Bizalmas szemé-
ket keresünk törvény-
esen megengedett díj-
sorsjegyek e'adásához.
Magas jutalékot esetleg
havi fizetést adunk.

Fővárosi váltóüzlet társaság

ADLER és Társa

1 Budapest. 25

Tüdőbaj gyógyítása

tüdőgümő (sorvadás), asthma (lélegzethiány), idült bronchialkatharrh, levegő kilehelés által.

== (Rectal-injectio útján.) ==

A hihetetlen, az orvosok látszólag elérhetetlen ideálja, teljesen el van érve ezen gyógymód által! — A meglepő, elhibázhatatlan eredmény felett legmeggyőzőbben szólnak alábbi rövidek összefoglalt okmányok, melyek lehetőleg szöszterintiek. Világhírű tanárok ezen nyilatkozatait megerősítik a bel- s külföld orvosi lapjai is.

„Gyakran már három napi gáz-exhalatio által rectal injectioval, eltűnik a köhögés, köpés, láz, izzadás és hőrogs. A test súlya hetenként $\frac{1}{2}$ —1 kgr.-ig gyarapodik. A beteg meggyógyul s a legerőltetebb életmódot is folytathatja.” „Asthmánál a gáz-exhalatio után egy félórával megszűnik a lélegzethiány. A kúra folytatásánál a rohamok nem térnek vissza.” Sőt oly esetben is, midőn a hangszálak tuberkulózus állapotba állottak be s a tüdő fele veszte volt, gyógyulás fordult elő. — 30 beteg a tüdőgümő utolsó stádiumában egytől egyi meggyógyult a gáz-injectio által.

Mint a világ legnagyobb kórházaiban, úgy a bécsi cs. kir. ált. kórházban is a gázexhalatio-gép kitűnő sikerrel alkalmazatik. — Bizonyítványok rendelkezésre.

A cs. kir. szabad. gáz-exhalatio készülék (Rectal-injectio) teljesen, a hozzátartozó készülékkel a gáz fejlesztésére, valamint használati utasítással orvosok s magánosok számára kapható

Dr. Altmann Károlynál

Bécs, Mariahilferstrasse Nr. 80.

Ára 8 frt, csomagolás 30 kr., készpénzért vagy postautalvánnyal.

— Maga a kúra sem terhes, sem zavaró —
27 hatásu. 50

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 304. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izléses s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel Knapp M.,
Fényképész.

ALEXI könyvnyomdája BRASSÓ könyomda, xylográfia és czinkográfia.

Minthogy sikerült Lehmann Gottlieb urat mint munkatársat üzletem számára megnyerni, az eddigi üzletemmel kapcsolatosan fennebb jelzett szakokat is bevezettem, a mi azon kellemes helyzetbe hoz, hogy mindennemű grafikus rendeléseket, mint: legfinomabb névjegyeket, számlákat gyári látképekkel, részvényeket, — chromolitografiai falragaszokat, művészi képekkel bíró műveket, terveket stb. leggyorsabban és legpontosabban teljesíthetők. — Kérem e tekintetben a n. é. közönség szíves rendeléseit.

Kiváló tisztelettel

Alexi Theochár.

üzlettulajdonos.

(383) 3—12